GRATIANUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25878
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pesse debeat. min̄ tanta inq̄sicione discēnit. q̄ fortasse is q̄ sine iudicio eli
git. cū pēē iā cepit agere q̄ di sē phibet. q̄ mundi sē iubet. Pensat itaq; subdit
l. q̄ sit culpa inobediente. l. qd̄ magnū scelaris inte. ē obedire tpidat. ē non
obedire formidat. ne aut obediens dīī insuis p̄ceptis deserat. aut rursus ñ
obediens dīi negleclo p̄ore ꝯtēpnat. Alius pensare pondus honoris ecclā
sticī negligens. ad locū regiminis p̄mius ascendit. S; q̄ omē qd̄ hic eminet
plus meroriū afficiū quā honoriū gaudet dū cor tribulatione p̄mit. ad me
moriā culpa reuocat. doletq; se ad laborē cū culpa peuenisse. ē quā sit im
quū qd̄ admisit ex ipsa fractus difficultate cognoscit. Reū se q̄ cū im
pensis p̄mius agnoscens iuste adepte sublimitatis locū deserere. s; timet
ne graui delicti sit suscepti ḡgis custodiā reliq̄sse. Vult suscepti ḡgis
curā gerere. s; formidat ne deterior culpa sit. regimina pastoralis gregis
empta possidē. Pro honoris q̄ ambitū ligatū culpa hinc inde se cōspicit;
ēē q̄pe sine ratu cminis neutrū uidet. si aut suscepti semel grex relin
quit. aut rursū sacē acho selārit empta teneat. Indiq; metuit ē suspect
lat omē p̄mesert. ne aut stans in empto regimine ñ digne lugeat. qd̄
ñ etiā deserens emendat. aut ēte regimī deserens dū aliud flere nitit
rursus aliud de ipsa ḡgis destructione cōmittat. Sit tam qd̄ addestru
endas uebemoth ūsuetas subtalit fiat. ut cū mens uitē minora ē maxi
ma peccata ꝯsingit. si omino nullus sine peccato aditus paret. minora sep
eligant. q̄ ē q̄ muro undiq; ambitu nefugiat claudit. ibi se in fugā p̄cipi
tat. ū breuio murus ingerit. Hinc Paulus cū q̄sdā in ecclā ꝯuenientes aspi
ēt. ēcessit minima ut maiora declinarēt dicēs. Pro fornicatione ñē aut un
q̄q; suā uxorē hat. ē q̄ ē solū ꝯiuges in admixtione sē sine culpa. cū ñ
perplenda libido ine. s; p̄suscipienda. plemiscent. ut hoc etiā qd̄ cessetat
sine culpa quātus minima ñ ēē monstrēt. ilico adiungit. Hoc autē dico secdm
indulgentiā. ñ secdm impū. Non etiā ē sine uicio. qd̄ ignoscit. cū p̄cipit.
Pecēm p̄ferlo uidit. q̄ posse indulgeri p̄ndit. S; cū indubius cōstingit. ut
lit minimus subdit. ne in magnus sine uenia peccet. Ita plerūq; neruo
uebemoth ūsū pplexitas solut. dū aditures maximas p̄missa mino
ra tēnsit. Ceterū hoc in una eadēq; psona intelligit. cū cum an diuisis eadē dis
pensatio locū habeat. uidl. ut cōmittam minora. ne alius quoriū impli

Hic ī agro.

Dimitte q.

I. xxii. q. iii.
Non solum.

In.ā. epla ad cor.

I. xxxi. q. i.
Hac rōne.

D. XIIII.